

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych
oraz ustawy o systemie oceny zgodności

(druk nr 868)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych oraz ustawy o systemie oceny zgodności zmierza przede wszystkim do dokonania w nowelizowanych ustawach zmian i uzupełnień wynikających z praktycznego stosowania ich przepisów.

Ponadto ustawa dostosowuje prawo polskie do wymogów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzanych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylającego decyzję nr 3052/92/WE i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/9.

Zgodnie z pkt 4 dodawanym do art. 5 ust. 1 ustawy o wyrobach budowlanych (art. 1 pkt 1 noweli), za nadający się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych uznaje się wyrób wprowadzony do obrotu legalnie w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, nieobjęty zakresem przedmiotowym norm zharmonizowanych lub wytycznych do europejskich aprobat technicznych Europejskiej Organizacji do spraw Aprobat Technicznych (EOTA), jeżeli jego właściwości użytkowe umożliwiają spełnienie wymagań podstawowych przez obiekty budowlane zaprojektowane i budowane w sposób określony w

odrębnych przepisach, w tym przepisach techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej. W praktyce wyroby budowlane wymienione w art. 5 ust. 1 pkt 4 będą mogły być wprowadzone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez obowiązku ich opatrzenia znakiem budowlanym.

W art. 1 w pkt 5 noweli doprecyzowano zasady dokonywania wpisów w Krajowym Wykazie Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych.

Na podstawie art. 1 pkt 6 lit. b noweli, podmioty prowadzące kontrolę wyrobów budowlanych, uzyskały prawo wstępu na teren obiektów i do pomieszczeń, w których znajdują się wyroby oraz dokumenty objęte zakresem kontroli.

Zgodnie z art. 22c dodawanym do ustawy o wyrobach budowlanych (art. 1 pkt 10 noweli), organ nadzoru budowlanego może zabezpieczyć wyrób budowlany albo jego określoną partię, jeżeli istnieje podejrzenie, że wyrób nie spełnia wymagań określonych ustawą.

Nadanie nowego brzmienia art. 30 i art. 31 oraz rozszerzenie ustawy o wyrobach budowlanych o art. 31a (art. 1 pkt 16 i 17 noweli), zmierzają do doprecyzowania zasad orzekania przez organy nadzoru budowlanego w sprawach kontroli wyrobów budowlanych. Regulacje zawarte w tych przepisach znajdą zastosowanie do importera, producenta oraz sprzedawcy wyrobów budowlanych.

W art. 1 w pkt 19 noweli doprecyzowano przepisy karne zawarte w ustawie o wyrobach budowlanych oraz zapewniono ich spójność z przepisami karnymi w ustawie o systemie oceny zgodności.

Zmiany w ustawie o systemie oceny zgodności (art. 2 noweli), są konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy o wyrobach budowlanych.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 65. posiedzeniu w dniu 30 kwietnia br. pochodziła z przedłożenia rządowego. Rada Ministrów zadeklarowała, że projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Ustawą zajmowała się w Sejmie Komisja Infrastruktury. Na podstawie jednej z poprawek posłowie postanowili, że przepisy o kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu, stosuje się odpowiednio do kontroli wyrobów na terenie budowy.

III. Uwagi

Zgodnie z art. 27a dodawanym do ustawy o wyrobach budowlanych (art. 1 pkt 13 noweli), przepisy jej rozdziału 4 stosuje się odpowiednio do kontroli wyrobów na terenie budowy.

Rozdział 4 ustawy – Kontrola wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu, określa zasady prowadzenia postępowania kontrolnego oraz prawa i obowiązki jego stron – w myśl art. 33 ust. 1 ustawy w nowym brzmieniu (art. 1 pkt 18 noweli), stronami w tym postępowaniu są: producent, importer lub kontrolowany sprzedawca wyrobu budowlanego albo jego określonej partii.

Biorąc pod rozwagę treść rozdziału 4, nakaz odpowiedniego stosowania jego przepisów do kontroli wyrobów budowlanych na terenie budowy spowoduje istotne wątpliwości interpretacyjne. Otwarta pozostaje w szczególności kwestia, czy dyrektywa odpowiedniego stosowania przepisów o kontroli wyrobów budowlanych na terenie budowy wywoła skutek w postaci nałożenia obowiązków z rozdziału 4 na podmioty, które nie są stronami postępowania w świetle art. 33 ust. 1 ustawy o wyrobach budowlanych, ale mają ten przymiot na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (np. inwestor, właściciel, zarządca nieruchomości).

Maciej Telec
Główny legislator